

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 208/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpených Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Up 858/2018, postupu Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 30/2018 a postupu Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cob 5/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 8. septembra 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Up 858/2018 (ďalej aj „napadnuté konanie Okresného súdu Banská Bystrica“), postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 30/2018 (ďalej aj „napadnuté konanie Okresného súdu Galanta“) a postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cob 5/2021 (ďalej aj „napadnuté konanie krajského súdu“) (spolu aj „napadnuté konania súdov“). Navrhujú Okresnému súdu Galanta prikázať konať bez zbytočných prietahov a domáhajú sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 8 000 eur každému zo sťažovateľov, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu veľmi strohej ústavnej sťažnosti vykazujúcej pomerne slabú ústavnoprávne relevantnú argumentáciu je zrejmé tvrdenie sťažovateľov o nečinnosti Okresného súdu Banská Bystrica,

Okresného súdu Galanta a Krajského súdu v Trnave, keďže konanie vo veci samej ešte nebolo (v čase podania ústavnej sťažnosti, pozn.) právoplatne ukončené.

3. Sťažovatelia, ktorí majú v spore procesné postavenie žalovaných v 2. rade a 3. rade, k priebehu konania v stručnosti zhrnuli, že 19. októbra 2018 bol na Okresnom súde Banská Bystrica podaný návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol vydaný v upomínacom konaní 12. novembra 2018 pod sp. zn. 8 Up 858/2018. Proti tomuto platobnému rozkazu sťažovatelia podali 21. novembra 2018 odpor (3. decembra 2018 podal žalobca návrh na pokračovanie v súdnom konaní, pozn.). Následne bola vec 5. decembra 2018 postúpená na Okresný súd Galanta, kde je vedená pod sp. zn. 10 Cb 30/2018. Vo veci sa 2. mája 2019, 10. februára 2020 a 21. septembra 2020 uskutočnili pojednávania, pričom na poslednom z nich bolo rozsudkom č. k. 10 Cb 30/2018-216 (ďalej len „rozsudok Okresného súdu Galanta z 21. septembra 2020“) žalobe vyhovené v celom rozsahu. Proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 21. septembra 2020 podali sťažovatelia 25. októbra 2020 odvolanie, ktoré bolo následne (po doručení vyjadrení sporových strán v mesiaci december 2020, pozn.) Okresným súdom Galanta predložené odvolaciemu krajskému súdu, ktorý o ňom rozhodol rozsudkom č. k. 32 Cob 5/2021-269 z 28. júna 2022 (ďalej len „rozsudok krajského súdu z 28. júna 2022“) tak, že zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta z 21. septembra 2020 v časti týkajúcej sa sťažovateľov a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia namietali najmä neprimeranú dĺžku v napadnutých konaniach súdov, poukazujúc pritom na to, že súdne konanie od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (19. októbra 2018, pozn.) stále trvá bez vydania právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci. Poukázali pritom na to, že po zrušení rozsudku Okresného súdu Galanta z 21. septembra 2020 odvolacím krajským súdom (jeho rozsudkom z 28. júna 2022, pozn.) sa vec opäť nachádza v štádiu prvoinštančného konania (teda vo vzťahu k postupu Okresného súdu Galanta namietli aj jeho nesústredenú činnosť, pozn.). Argumentovali, že v rámci napadnutého konania Okresného súdu Galanta tento súd spočiatku postupoval bez prietáhov, no následne sa v rámci tohto napadnutého konania vyskytli obdobia nečinnosti v trvaní niekoľkých mesiacov [v tejto súvislosti poukázali na obdobie nečinnosti medzi pojednávaniami uskutočnenými 2. mája 2019 a 10. februára 2020 (v trvaní 9 mesiacov) a na nečinnosť v období medzi pojednávaním uskutočneným 10. februára 2020 a vydaním rozsudku Okresného súdu Galanta z 21. septembra 2020 (v trvaní 7 mesiacov)]. Vo vzťahu k napadnutému konaniu krajského súdu namietali, že odvolacie konanie v trvaní jeden a pol roka predstavuje ústavnoprávne neakceptovateľnú dĺžku odvolacieho konania, a to aj s ohľadom na podľa ich názoru revízny charakter tohto konania, ktoré si nevyžaduje vykonanie dokazovania ani uskutočnenie pojednávania. Vo vzťahu k napadnutému konaniu Okresného súdu Banská Bystrica uviedli, že v rámci neho nedochádzalo k prietahom, no mali za to, že v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) je do doby trvania konania potrebné započítať všetky jeho štádiá vrátane tých, v ktorých k prietahom nedochádzalo. Na záver dodali, že predmet konania podľa ich názoru nevybočuje z bežnej agendy súdov, nevyžaduje si náročné dokazovanie ani výsluch väčšieho počtu svedkov, sťažovatelia k vzniku prietáhov nijak neprispeli, konanie nemarili, nezdržovali a povinnosti si riadne plnili.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ako je už zmienené v bode 2 tohto uznesenia, podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Banská Bystrica, postupom Okresného súdu Galanta, ako aj postupom Krajského súdu v Trnave v napadnutých konaniach týchto súdov.

III.1. K povinnosti sťažovateľov náležite odôvodniť ústavnú sťažnosť:

6. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016).

7. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 280/2020). Pre posúdenie prípadných prietáhov v konaní orgánu verejnej moci sa preto o to viac vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a aspoň čiastočný chronologický opis skutkového stavu či uvedenie konkrétnych skutočností umožňujúcich reálne posúdenie ich negatívneho materiálneho dopadu na osobu sťažovateľa a jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 266/2021, ZNaU 88/2021).

8. Argumentácia predstavená sťažovateľmi v tu prejednávannej veci je prevažne založená na všeobecných tvrdeniach bez uvedenia konkrétnych skutočností umožňujúcich reálne posúdenie ich negatívneho materiálneho dopadu na sťažovateľov a ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, avšak prípadné obdobia nečinnosti všeobecných súdov v napadnutom konaní nijako nekonkretizovali, nedefinovali, v čom mala spočívať, alebo ako sa prejavila pomalosť, nesústredenosť, alebo nehospodárnosť konania. S poukazom na uvedené by preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov ako celok mohol odmietnuť len s odkazom na § 56 ods. 2 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a to pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

9. Napriek už uvedenému ústavný súd, vychádzajúc z materiálneho prístupu ochrany ústavnosti, podrobil ústavnú sťažnosť sčasti jej kvazimeritórnemu prieskumu vo vzťahu k sťažovateľmi namietanému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v napadnutých konaniach súdov, a to aj s prihliadnutím na aspoň čiastočne ústavnoprávne relevantné uvedenie podstatných skutočností zo strany sťažovateľov (m. m. I. ÚS 266/2021).

III.2. K namietanému porušeniu označených práv postupom Okresného súdu Banská Bystrica:

10. Pokiaľ sťažovatelia v ústavnej sťažnosti namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj postupom Okresného súdu Banská Bystrica v jeho napadnutom konaní, vo vzťahu k tomuto neuviedli žiadne skutočnosti majúce znaky prietáhov v konaní, pričom z už uvedenej rekapitulácie priebehu napadnutých konaní bod 3 tohto rozhodnutia) je zrejmé, že v čase podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu (8. septembra 2022, pozn.) už Okresný súd Banská Bystrica svojím postupom v napadnutom konaní nemohol porušovať uvedené základné právo podľa ústavy, resp. právo podľa dohovoru, keďže napadnuté konanie Okresného súdu Banská Bystrica bolo v tomto čase už jednoznačne ukončené postúpením veci na Okresný súd Galanta (5. decembra 2018, pozn.).

11. Jednou zo základných podmienok konania pred ústavným súdom je podanie ústavnej sťažnosti v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti je lehotou zákonnou a kogentnou a jej zmeškanie nemožno odpustiť napriek tomu, že to zákon o ústavnom súde výslovne neustanovuje. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06, I. ÚS 40/2021). Nedodržanie zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (I. ÚS 191/2022).

12. Pretože napadané konanie nebolo už od decembra 2018 v rozhodovacej sfére Okresného súdu Banská Bystrica a ústavná sťažnosť sťažovateľov bola ústavnému súdu doručená 8. septembra 2022, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

III.3. K namietanému porušeniu označených práv postupom Okresného súdu Galanta:

13. Vo vzťahu k postupu Okresného súdu Galanta v rámci jeho napadnutého konania sťažovatelia namietali jednak jeho opakovanú nečinnosť [v obdobiach od 2. mája 2019 do 10. februára 2020 (v trvaní 9 mesiacov) a následne od 10. februára 2020 do vydania rozsudku Okresného súdu Galanta z 21. septembra 2020 (v trvaní 7 mesiacov)], ako aj tú skutočnosť, že po zrušení jeho prvého rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Galanta z 21. septembra 2020 odvolacím súdom (rozsudkom krajského súdu z 28. júna 2022, pozn.) sa vec opätovne vrátila (po približne 4 rokoch od podania žaloby, pozn.) na konanie pred prvoinštančný súd.

14. Ústavný súd však zdôrazňuje, že v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom

nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označených práv, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019, I. ÚS 163/2023).

15. Vzhľadom na argumentáciu sťažovateľov k nečinnosti Okresného súdu Galanta v trvaní 9 mesiacov, resp. 7 mesiacov (v obdobiach, ako je už uvedené, pozn.) ústavný súd s odkazom na vlastnú judikatúru akcentuje, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. K takémuto záveru ústavný súd dospel aj s prihliadnutím na rozhodovacu prax a judikatúru ESLP v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy a zložitosti veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 266/2021).

16. Ústavný súd dáva do pozornosti, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

17. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že od postúpenia veci z Okresného súdu Banská Bystrica na Okresný súd Galanta (5. decembra 2018, pozn.) do vydania jeho v poradí prvého rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Galanta z 21. septembra 2020 prešli necelé dva roky. Je zaiste možné prisvedčiť námietke, že po zrušení uvedeného prvoinštančného rozhodnutia odvolacím súdom sa vec opätovne vrátila na konanie pred Okresným súdom Galanta, avšak na základe overovania aktuálneho stavu tohto napadnutého konania dopytom na Informačnom centre Okresného súdu Galanta bolo zistené, že vo veci bolo 6. marca 2023 (teda len približne 8 mesiacov od zrušenia prvého rozhodnutia Okresného súdu Galanta odvolacím súdom a približne pol roka od podania ústavnej sťažnosti, pozn.) 6. marca 2023 vydané uznesenie, ktorým bolo konanie vo vzťahu k sťažovateľom (ako žalovaným v 2. rade a 3. rade, pozn.) zastavené (predmetné rozhodnutie bolo sporovým stranám expedované 13. marca 2023 a zatiaľ nie je neprávoplatné, pozn.).

18. Ústavný súd v napadnutom konaní tak zatiaľ nezistil dôvody, ktoré by zakladali možnosť vyslovenia porušenia sťažovateľom namietaných práv, a preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.4. K namietanému porušeniu označených práv postupom Krajského súdu v Trnave:

19. Na tomto mieste vo vzťahu k namietanému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v jeho napadnutom konaní ústavný súd v prvom rade dáva do pozornosti, že po predložení spisu Okresným súdom Galanta na rozhodnutie o podanom odvolaní sťažovateľov (odvolanie podané 25. októbra 2020, pozn.) proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 21. septembra 2020 krajský súd rozhodol rozsudkom z 28. júna 2022 tak, že zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu Galanta v časti týkajúcej sa sťažovateľov a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z uvedeného teda vyplýva, že napadnuté konanie pred krajským súdom prebiehalo približne jeden a pol roka.

20. V zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti hovoriť vtedy, ak v čase, keď bola ústavná sťažnosť podaná ústavnému súdu, už zo strany orgánu verejnej moci nedochádzalo k namietanému porušovaniu práva, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 223/2010, III. ÚS 462/2017, IV. ÚS 149/2018, II. ÚS 464/2018, II. ÚS 302/2021). Jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je totiž aj požiadavka, aby ústavná sťažnosť smerovala proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého ústavná sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. III. ÚS 355/2012, I. ÚS 390/2019, II. ÚS 291/2020). Prednesené právne názory ústavného súdu sú akceptované aj judikatúrou EŠLP (Obluk proti Slovenskej republike, rozsudok z 20. 6. 2006, č. 69484/01, body 61 až 65; Mazurek proti Slovenskej republike, rozsudok z 3. 3. 2009, sťažnosť č. 16970/05).

21. Ako vyplýva z prehľadu procesných úkonov, krajský súd v napadnutom konaní urobil jeden procesný úkon, ktorým bolo vydanie rozhodnutia – rozsudku krajského súdu z 28. júna 2022. V tejto súvislosti ústavný súd upriamuje pozornosť na to, že ak krajský súd vo veci koná ako súd odvolací (ako tomu bolo v tomto prípade, pozn.) a jeho úlohou je posúdiť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, spravidla nevykonáva vo veci procesné úkony [§ 378 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] ani nie je povinný nariadiť pojednávanie (§ 385 CSP), to však neznamená, že sa vecou nezaobera a že je v odvolacom konaní nečinný (III. ÚS 437/2018). Z tohto uhla pohľadu bolo potrebné nazerať aj na napadnuté konanie krajského súdu. Navyše, krajský súd už ani v čase podania ústavnej sťažnosti sťažovateľmi v rámci tohto jeho napadnutého konania nemohol vykonávať žiadne procesné úkony, keďže v tom čase vec nebola v jeho rozhodovacej pôsobnosti a opätovne sa nachádzala na Okresnom súde Galanta.

22. Zohľadniac už uvedené, ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľov odmietol aj v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

23. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov uvedenými v jej sťažnostnom petite.

24. V závere nad rámec veci k tvrdeniu sťažovateľov, že „v zmysle judikatúry ESĽP je však do doby trvania konania potrebné započítať všetky jeho štádiá, vrátane tých, v ktorých nedochádzalo k prietiahom“ ústavný súd pripomína, že pri hodnotení toho, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietiahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ESĽP posudzuje dĺžku konania ako celok bez ohľadu na jednotlivé fázy konania (pozri napr. rozsudky ESĽP vo veciach *Bubláková proti Slovenskej republike* z 15. 2. 2011, *Čičmanec proti Slovenskej republike* z 28. 6. 2016). Treba však podotknúť, že ESĽP vo svojom rozhodovaní koná proti Slovenskej republike ako porušovateľovi práv a z toho dôvodu posudzovaná dĺžka konania ako celok je relevantná. Pri posudzovaní veci ústavným súdom v konaní podľa čl. 127 ústavy ústavný súd koná proti konkrétnemu porušovateľovi práv sťažovateľa v čase podania ústavnej sťažnosti. Ak sťažovateľom označený porušovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti vo veci sťažovateľa už rozhodol, nemohol byť v čase podania sťažnosti porušovateľom práv sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietiahov za predpokladu, že sa mu vec súdom vyššej inštancie nevrátila na ďalšie konanie.

24.1. Ústavný súd plne rešpektuje judikatúru ESĽP, musí však poznamenať, že v uvedenom náhlade na subjekt porušovateľa práv sťažovateľa (sťažovateľov) je medzi subjektom, ktorý je porušovateľom v konaní pred ESĽP, a porušovateľom v konaní pred ústavným súdom zásadný rozdiel. Ústavný súd totiž v tomto type konania nekoná proti Slovenskej republike, ale proti konkrétnemu porušovateľovi práv – v danom prípade dvom okresným súdom a odvolaciu súdu (IV. ÚS 517/2021). Ak účelom ústavnej sťažnosti je zjednanie nápravy smerujúcej k ukončeniu (prietahovej) veci v primeranej lehote, a tým k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, nemožno na výsledok nahliadať len cez prizmu primeraného finančného zadost'učinenia, ktoré by nemalo byť ponímané ako výsledok a cieľ tohto konania, ale ako dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04). Ústavný súd však pri konkrétnych okolnostiach úplne nevyklučuje aj spočítavanie dĺžky konania u rôznych porušovateľov (napr. IV. ÚS 81/2019, I. ÚS 103/2019, I. ÚS 282/2019), v tomto konkrétnom prípade však o taký prípad nejde.

25. Celkom na záver ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby v prípade pretrvávajúcej nečinnosti Okresného súdu Galanta v napadnutom konaní podali sťažovatelia ústavnú sťažnosť opakovane.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 5. apríla 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu